

46. εὐλόγως omittit E.

δ' ἐγέννασε ἐ|όντ' M. quod manus secunda in δὲ γέννας ἐ|όντ' mutavit. τε γέννασε όντ' G. cuius scriptura male intellecta τε γεννέας όντ' Ald. δ' ἐγένασ' έόντ' E. δὲ γέννας ἐ|όντ' Rob. Emendavit Porsonus.

48. γῦν pro νῦν Rob. Idem πιονόμοις.

50. Libri τά τε νῦν ἐπιδείξω. Sed τά τε νῦν non solum vix explicari potest, sed etiam vitii arguitur tertium posito νῦν. Quare γονέων scripsi. Id est quod scholiastes significavit: ὃν ἐπικαλουμένη νῦν ἐν Ἄργει δείξω πιστὰ τεκμήρια, ὡς οὐ ξένος ὢν ἐλεύσεται, ἀλλ' εἰς προγόνων γῆν.

51. 52. Libri τά τ' ἀνόμοια οἶδ' ἄελπτά περ, nisi quod ἡδ' pro οἶδ' habet Rob. qui suo iudicio ἄελπθ' ἄπερ scripsit. Illis τατανομοιοῖδ' aperte continetur γαιονόμοισι δ'.

55. ἔγγεος E. et αἰών, cuius et spiritus et accentus in G. erasus: nam αἰων M. Inde αἰων Ald.

56. Libri ἀκούων et τηρείας. Heathius ἀκούειν. Τηρείας scribendum esse monui Opusc. III. p. 216. Recte autem scholiastes Τηρείας μήτιδος pro ipso Tereo dictum accepit. Contortum et perversum est, quod quidam voluerunt, Philomelam dici μήτιδος οἰκτροάν.

58. κιοκηλάτου τ' ἀηδονῆς (ἀηδόνης M.) M. G. E. P. Rob. κιοκηλάτου τ' ἀηδόνος Turn. Hoc quum lusciniam a Philomela distinguat, quod ineptum est, κιοκηλάτοι' autem scribi nequeat, ut in Opusc. III. p. 216. monui, κιοκηλάτας ἀηδόνος scripsi. Sic v. 131. ἀδμήτας ἀδμήτα. Doctissime atque accuratissime de hoc genere disputavit Lobeckius in Paralipomenis diss. VII. cuius §. 2. p. 458. in hac forma versatur. Et quod in codicibus est ἀηδόνης vel ἀηδονῆς ortum videtur ex ης ad κιοκηλάτου adscripto.

59. ἀτοποχώρων (sed prius ο in rasura) ποταμῶν τ' ἐργομένα M. ἀ τοποχώρων ποταμῶν τ' ἐργομένα G. E. et Ald. nisi quod haec male lecto compendio ἐργομία habet. ἀ τὰπὸ χώρων, ποταμῶν τ' ἐργομένα Rob. ἀ τόπων, χώρων, ποταμῶν τ' ἐργομένα Turn. Vulgo inde a Victorio ἀτ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα. A quibusnam locis? et num aquatilis avis est luscinia? Reposui quod Homerus praeiit Od. XIX. 518.

ὥς δ' ὅτε Πανδαρέου κόρη χλωρηῆς ἀηδῶν

καλὸν αἰείδησιν ἕαρος νέον ἰσταμένοιο,

δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πνικνοῖσιν.

Neque εἰργομένα recte dicitur quae accipitrem fugit. Codicum scriptura ἐργομένα monstrat ἐγρομένα, quod scholiastes interpretatus est διωχομένη. Fabulae testes qui memoravit Meursius de regibus Atheniensium II. c. 4. 5. neglexit hunc locum et Eustathium p. 1875, 3. quibus adde Eudociam p. 376. et Stephani Thes. in v. ἀηδόνειος.

60. Libri πενθεῖ νέον οἶκτον ἡθέων. Strophicus versus indicabat